

כולל
תיקון
הכללי

חֲנֻכָּה שִׂמְחָה

הצדיק מיבנאל זי"א

breslevcity.co.il

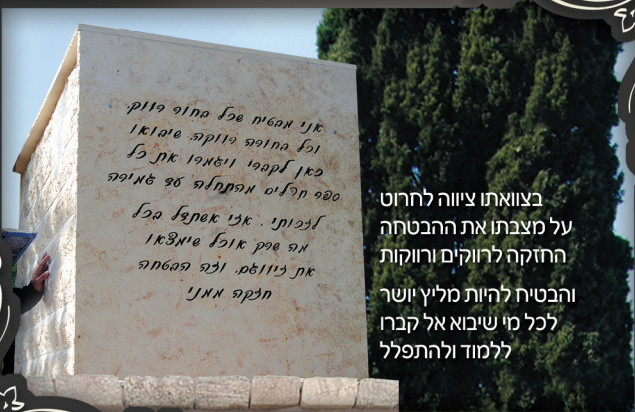

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

עורר ויחזק את המון העם אחינו בני ישראל,
שִׁיזְהָרוּ ויזְדָּרוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת נֵר חֲנֻכָּה, וְעַל-יְדֵי-
זֶה יִמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמָם אֹר נְעִיב, וַיֵּאִיר בְּבֵיתָם
מִזֶּלֶם הַטּוֹב.

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רְבֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבָרְסָלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל פִּי דְבָרֵי תְלָמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נְפֵלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיה
רַבֵּי נַתָּן מְבָרְסָלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמִשְׁלָב בְּפֶסוּקֵי תנ"ך וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים,
מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְרֶסְלֵב
עִיר הַקְּדֵשׁ יְבֻנְאֵל תּוֹכֵב"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

חֲנֻכָּה שְׂמִיחַ

א.

בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת כִּי רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא, רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, אָמַר, אֲשֶׁר
עַל-יְדֵי מִצְוֹת גֵּר חֲנֻכָּה, מֵאִיר כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם,
וְנִתְעַלָּה וְנִתְגַּדַּל כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעַל-יְדֵי שְׂמֵדִלִיקִים
גֵּרוֹת חֲנֻכָּה, מְעוֹרְרִים אֶת כָּל הָרַחוּקִים וְהִירוּדִים, הַנוֹפְלִים
וְהַשְּׁבוּרִים וְכוּ', שִׁיקוּמוֹ וַיִּחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֶל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא. וְכֵן עַל-יְדֵי מִצְוֹת הַדְּלָקַת גֵּר חֲנֻכָּה זוֹכִים לִירְאָה
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הָאֹר הַגָּנוּז שֶׁל גֵּרוֹת חֲנֻכָּה מְכַנֵּס יִרְאָה,
שֶׁהָאָדָם יִירָא וַיִּפְחַד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְלֹא מִשׁוּם בְּשׂוֹר וְדָם. וְכֵן
מִצְוֹת הַדְּלָקַת גֵּרוֹת חֲנֻכָּה מְבִיאָה שְׁלוֹם-בַּיִת לְאָדָם, שִׁיְהִיָּה
שְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ עִם אִשְׁתּוֹ, וַיִּגְוְרוּ בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת.
וְעַל-יְדֵי מִצְוֹת הַדְּלָקַת גֵּרוֹת חֲנֻכָּה זוֹכִים לְתַפְלָה, לְהִיּוֹת רְגִיל
לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁצְּרִיכִים. וְכֵן עַל-יְדֵי
מִצְוֹת הַדְּלָקַת גֵּר חֲנֻכָּה נִתְבַּטְּלַת הַמַּחְלָקַת וְהַלְשׁוֹן-הָרַע, כִּי
הָאֹר שֶׁל גֵּרוֹת חֲנֻכָּה מֵאִיר אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ הַגָּנוּז, עַד שֶׁעַל-

יְדִי-זֶה נִמְשָׁךְ הַשְּׁלוֹם הַכִּלְלִי בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁתַּדֵּל לְחַפֵּשׂ רַק אֶת הַטּוֹב אֲצֵל זולתו, כִּי גֵרוֹת חֲנֻכָּה הֵם אֹרֶךְ הַגְּנוּז, שְׂיִתְגַּלֶּה בְּעֵת בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ. וְעַל-כֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! לְהִזְהָר מְאֹד לְהִדְלִיק גֵּרוֹת חֲנֻכָּה בְּכָל לַיְלָה מִשְׁמוֹנֵת יְמֵי חֲנֻכָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ לְגַלוֹת אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם, וְיֵאִיר אֹרֹךְ הַגְּנוּז בְּכָל בְּעוֹלָם, וְתִזְכּוּ שְׁגִם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עֲדִין רְחוּקוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, גַּם-כֵּן יִוָּכְלוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי עַל-יְדֵי שְׂיִסְתַּכְּלוּ עַל גֵּרוֹת חֲנֻכָּה שְׂיֵאִירוּ בְּפֶתַח בֵּיתְכֶם אוֹ עַל חִלּוּנְכֶם, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשׁוּבָה גַם אֵלּוּ שְׂעֲדִין רְחוּקִים, וְגַם הֵם יִחְזְרוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן תִּזְכּוּ עַל-יְדֵי גֵרוֹת חֲנֻכָּה לְשָׁלוֹם אִמְתִּי. שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְעַל-יְדֵי שְׂתִסְתַּכְּלוּ וְתַעֲיִנוּ הֵיטֵב בְּגֵרוֹת חֲנֻכָּה, כִּי צִדְדָה הֵם מְאִירִים, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְפַּשֵּׁט הַשְּׁלוֹם הַנִּפְלָא שְׂיִבִיא מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ בְּעוֹלָם. כִּי כְּשִׁיבֹא מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ, יָבִיא עִמּוֹ שְׁלוֹם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְעַל-כֵּן עַל-יְדֵי שְׂנִזְהָרִים בְּמִצְוֹת הַדְּלָקַת גֵּרוֹת חֲנֻכָּה, עוֹד עֲכָשׁוּ יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמָם אֹרֶךְ הַגְּנוּז הַזֶּה, שְׂמִבִּיא שְׁלוֹם וּבְרָכָה בְּבֵית וּבְחוּץ, וְנִתְבַטְּלַת הַמַּחְלָקַת וְהַלְשׁוֹן-הָרַע, הִרְכִּילוֹת וְהַלְצָנוֹת, וְזוֹכִים אֶל הַשְּׁלוֹם הַכִּלְלִי, וְעַל-יְדֵי שְׁלוֹם נַעֲשִׂים כָּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם כָּל הַבְּרָכוֹת; כִּי לֹא מִצָּא הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי הַמַּחְזִיק

בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם (עֲקֻצִין, פֶּרֶק ג'); וְעַל-כֵּן רָאוּ, בְּנֵי
 וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַדְלִיק נְרוֹת חֲנֻכָּה, וְעַל-
 יְדֵי-זֶה תִזְכּוּ לְכֹל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

ב.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רָאוּ לְהִזְהַר מְאֹד לְהַדְלִיק נְרוֹת
 חֲנֻכָּה, כִּי בְזֶה שְׁתַּהֲיוּ נֹזְהָרִים בְּהַדְלַקַת הַנְּרוֹת, יֵאִיר לְכֶם
 מִזְלְכֶם, וְתִזְכּוּ לְרוֹוֹת רַב נַחַת מֵהֵילָדִים; כִּי כִשְׁאַתֶּם תִּדְלִיקוּ
 נְרוֹת חֲנֻכָּה, אֲזִי גַם הֵילָדִים יִדְלִיקוּ נְרוֹת חֲנֻכָּה, וְכִשְׁהֵילָדִים
 יִדְלִיקוּ אֶת הַנְּרוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיכוּ עֲלֵיהֶם אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת,
 אוֹרוֹת קְדוּשִׁים, וְתֵאִיר לָהֶם נִשְׁמַתֶּם, עַד שְׁיִזְכּוּ כָּלֶם לַחֲזֹר
 אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ. וְלָכֵן רָאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד
 בְּמִצְוֵה הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת, שְׁמַאִירָה אֶת הַבַּיִת עִם אוֹר הָאוֹרוֹת אוֹרוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְכֵן מַאִירָה לָנוּ בְּתוֹךְ גְּלוּתֵנוּ הַמְּרָה אוֹר תְּקוּנָה, אוֹר
 שֶׁל גְּאֻלָּה, כִּי בְזִכּוֹת נְרוֹת חֲנֻכָּה נִזְכָּה לְהַגְאֵל עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ
 צְדֻקָּנוּ, שְׁיָבֹא וְיֵאִיר אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ לְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְעַל-
 כֵּן בְּכֹל בַּיִת שְׁמֵדִלִיקִים בּוֹ נְרוֹת חֲנֻכָּה, מַאִיר שֵׁם אוֹרוֹ שֶׁל
 מְשִׁיחַ צְדֻקָּנוּ, אֲשֶׁר בֹּא יָבֹא וְלֹא יֵאָחַר, בְּעַת שְׁיַעֲלֶה בְּרִצּוֹנוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְעֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי יְמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי תוֹדָה וְהוֹדָאָה,
 שְׁצָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְכֶם לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְהִבְרָא מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבִתְוֹרַתוֹ הַקְדוּשָׁה, וּבְחֻמְסֵי וּבְצַדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁכָּל דוֹר וָדוֹר. וְעַל זֶה מְרַמְזִים גֵּרֻת חֲנֻכָּה, שֶׁבִּתְקַף הַחֲשֵׁךְ וְהַגְּלוּת אָנוּ מְדַלִּיקִים גֵּרֻת, לְהֵאִיר לְעַצְמָנוּ וּלְבְנֵינוּ וּלְבְנוֹתֵינוּ, לְשַׁכְּנֵינוּ וּלְקַרְוֵינוּ, וְלִכְלֵ עוֹבֵר וְשׁוֹב, לְהֵאִיר גַּם לָהֶם אֶת אֲמִתּוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, לְגִלוּת לָהֶם אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל חֶסֶד חָנָם, וְעַל אֵף שֶׁעוֹבֵר מֵה שֶׁעוֹבֵר – יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת קִטְנוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמָם לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי עַל-יְדֵי שֶׁהָאָדָם נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ – נִתְרַחֵב לְבוֹ וְדַעְתּוֹ, וְזוֹכֵה לְעֹבֵר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁלוֹם; כִּי הָעֶקֶר תְּלוּי בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה, כְּפִי שֶׁהָאָדָם מוֹדֵה וּמְהַלֵּל אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ-כֵן נִפְתָּח לְבוֹ לְבַקֵּשׁ גַּם עַל לְהִבָּא כָּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ.

וְעַל-כֵּן רָאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! לְהַדְלִיק גֵּרֻת חֲנֻכָּה וְתִסְתַּכְּלוּ וְתַעֲיִנוּ בְּתוֹךְ הַגֵּרֻת, וְתִתְבּוֹנְנוּ הֵיטֵב עַל גְּדֵל הַחֶסֶדִים וְהַרְחֻמִּים הַגְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל אֵף שֶׁעוֹבְרִים עֲלֵיכֶם עֲדִין צְרוֹת וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים, כְּאֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ מֵה עוֹבֵר עָלָיו, עִם כָּל זֹאת אִם תַּעֲיִנוּ הֵיטֵב בְּגֵרֻת חֲנֻכָּה, תִּנְכְּחוּ עַל גְּדֵל הַחֶסֶדִים

וְהִרְחַמְתִּים הַגְּמוּרִים שְׂכָבָר עָשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם רַק תִּרְגְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יְתַבְּרָךְ, אֲזַי חֲזֹר וַיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם נִסִּים וּנְגִלִים, וַיְכַמּוּ שְׂעָשָׂה נִס בְּחֲנֻכָּה, עַל-יְדֵי הַחֲשָׁמוֹנָאִים, כֵּן יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם נִסִּים גַּם הַיּוֹם, עַל-יְדֵי הַחֲכָמִים וְהַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שְׂבִדוֹר הַזֶּה. הֶעֱקָר לְהִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב בְּנֵרוֹת הַקְּדוֹשִׁים, גֵּרוֹת חֲנֻכָּה, וְאֲזַי יֵאִיר עֲלֵיכֶם הָאוֹר הַגָּנוּז, וְתִזְכּוּ שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִסִּים וּנְגִלִים.

ג.

בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִזְהַר מְאֹד לְהִדְלִיק גֵּרוֹת חֲנֻכָּה, כִּי הִדְלַקְתָּ נֵר חֲנֻכָּה הַיָּא הַמְּשַׁכֵּת הַשְּׂגָת אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרָךְ עַל-יְדֵי צְמֻצוּמִים רַבִּים, הַיְנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמֵּץ אֶת עֲצָמוֹ מֵאִין סוּף עַד אִין תְּכָלִית, לְהֵאִיר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּמַצְבוֹ הַגְּשָׁמִי וְהַרוּחָנִי, שְׂיִזְכֶּה לְחֲזוֹר אֵלָיו יְתַבְּרָךְ. וּמְלָכוּת יְיָ הַרְשָׁעָה, שֶׁהֵם כָּלֵל הַחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת – חֲכָמַת יְיָ הַרְשָׁעָה, שֶׁהֵם כָּלֵל הַמִּינִים וְהָאֶפְקוֹרְסִים וּפּוֹרְקֵי הָעַל, הַמְתַּגְּבְּרִים לְהַשְׁכִּיחַ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יְתַבְּרָךְ, וְלְהַשְׁפִּיחַ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְהֵם מְדַבְּרִים נִגְדוֹ יְתַבְּרָךְ, וְגוֹזְרִים גְּזֵרוֹת חֲדָשׁוֹת עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְחוֹקְקִים חֲקֵי עֲכוּ"ם וְגוֹיִים, שֶׁהֵם נִגְדוֹ דַּת תּוֹרַתְנוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וּבִפְרָט הַחֵק שֶׁל "זְכוּיֹת הָאָדָם",

שכל עקר כוונתם הטמאה לעקר את חקי התורה הקדושה, והם כדגמת היונים, שהכריזו אז: "כתבו לכם על קרן השור, שאין לכם חלק באלקי ישראל"; כי כל אלו המדברים בגלוי נגד הקדוש-ברוך-הוא ונגד התורה הקדושה, כלם בכלל מלכות יון הרשעה, ועל-ידי גרות חנכה שמדליקים, על-ידי-זה מעט אור דוחה הרבה מהחשך, שנדלק אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה מאד, וזוכים להאיר על עצמם אורו יתברך, ועל-ידי האור נמשכים חסדים וישועות רבות, כי עקר הישועות - שמאיר לאדם אורו יתברך, וידוע שגם במקומו ובמצבו שהוא נמצא, גם שם הקדוש-ברוך-הוא נמצא, ועל-ידי שהאדם זוכה להדליק גרות חנכה, על-ידי-זה נמשכת בו אמונה בו יתברך ואמונת חכמים בצדיקים אמתיים, ואזי נמשכת עליו השכינה גם במקומו שהוא נמצא שם. על כן ראו, בני ובנותי היקרים! להזהר מאד במצות הדלקת גרות חנכה, ועל-ידי-זה תזכו לחזר בתשובה אליו יתברך, ויתבטלו כל הגזרות של היונים שבדורנו, ותתגלה האמת שהיא אמתת התורה הקדושה בעולם, ויאיר לכם מזלכם, ותראו את האור הגנוז שמאיר בעולם.

ד.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי כל מה שעובר על כלל ישראל - כל מיני חשכות שמתגברים ומתפשטים חכמי יון, שהם כלל הערב-רב, על עם ישראל, ומחשיכים את עיניהם בכל מיני גזרות חדשות, לעקר את דעת תורתנו הקדושה - כבר היה לעולמים, כי בימי בית שני נוסדו כל מיני בתי ספר הרעים והמרים של חכמי יון, ששם למדו כפירות ואפקורסיות, ולא הניחו להזכיר את שם שמים, שזה היה כלל הלמודים של היוונים והמתיונים, שרצו להשכיח את שמו יתברך מעם ישראל, וחקקו חקות נגד תורתנו הקדושה בבית המחקקים שלהם, עד שהחשיכו את עיניהם של ישראל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה ב, ד): חשך זה מלכות יון, שהחשיכו עיניהם של ישראל בגזרותיהם, שהיו אומרים להם: כתבו לכם על קרן השור, שאין לכם חלק באלקי ישראל; וכמו-כן הוא בכל הדורות, שקמו רשעים ארורים, אשר אינם בכלל ישראל כלל, וגזרו גזרות נגד דת תורתנו הקדושה, עם כל זאת כלל נשמות ישראל לא התפעלו מהם, אלא יסדו ישיבות קדושות וקבצו את נערי ישראל, אשר למדו עמהם תורה בריים, והצדיקים והחכמים האמתיים וראשי הישיבות היו גדולים במעלה

בְּכָל הַדּוֹרוֹת, וּגְלוּ וּפְרָסְמוּ אֶת דַּעַת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּרַבִּים, וְאֶסְפוּ וְקַבְּצוּ אֶת כָּלֵל נְעָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְלַמָּדוּ עִמָּהֶם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּרִישׁ גְּלִי, וְלֹא הִתְפַּעְלוּ כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁהָיָה בִּימֵי בֵּית שֵׁנִי, שֶׁעָמְדוּ אֲזַ אֲנָשֵׁי כְּנָסֶת הַגְּדוּלָּה, וּבִרְרוּ לָנוּ אֶת הַלְכוּת הַתּוֹרָה, וּמְפִיָּהֶם אָנוּ חַיִּים עַד הַיּוֹם. וְעַל אֵף שֶׁחֲכָמֵי יוֹן עָמְדוּ נֶגְדָם, עִם כָּל זֹאת לֹא הִתְפַּעְלוּ כָּלֵל, רַק גְּלוּ וּפְרָסְמוּ בְּרִישׁ גְּלִי אֶת דַּעַת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּבָנוּ יְשִׁיבוֹת קְדוּשׁוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה סוּף כָּל סוּף "יְמִין ה' רֹמְמָה", וְעָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נֹסִים וְנִפְלְאוֹת, וּגְבָרוּ הַחֲשֻׁמוֹנָאִים וְנִצְחוּ, וְהַכֵּל הָיָה בְּכַח הַיְשִׁיבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, שֶׁלְּמָדוּ תּוֹרָה בְּרַבִּים, עַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים וְהַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים וְרֵאשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת, שֶׁגְּלוּ אֶת דַּעַת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְחוּ בְּמַלְחָמוֹתֵיהֶם. וְזֶה סוּד הַדְּלָקַת נֵרוֹת חֲנֻכָּה, אֲשֶׁר הוּא עַל שֵׁם "נֵר מְצוּהָ וְתוֹרָה אוֹר" (מְשָׁלִי ו, כג), הַיְנוּ בְּזֶה שֶׁהִדְלִיקוּ אֶת נֵר הַמְצוּוֹת וְאוֹר הַתּוֹרָה בְּיְשִׁיבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, וְלַמָּדוּ בְּרַבִּים הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּגְלוּ וּפְרָסְמוּ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, זֶה סוּד נֵרוֹת חֲנֻכָּה, שֶׁבְּזֶה מְכַנְיָעִים אֶת הַיּוֹנִים וְהַמְתִּיּוֹנִים לְמִינֵיהֶם בְּכָל הַדּוֹרוֹת כָּלֵם. עַל-כֵּן רָאוּ, בָּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! לֹא לְהִתְפַּעֵל מִרוּחַ הַזְּמַן, רַק תְּדַלִּיקוּ אֶת נֵרוֹת הַחֲנֻכָּה, וּבְזֶה נֶאֱוֵר אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, וּנְגַלָּה לְכָל, שֶׁאֵין אָנוּ מִתְפַּעְלִים כָּלֵל

מחקות העפוו"ם, חקות הגויים, שרוצים לגזר עלינו ולחוקק עלינו תמיד נגד דת תורתנו הקדושה, חס ושלום, ואדרבה בזה שנדליק נרות חנכה בריש גלי, בזה נבטל את חכמת היונים, חכמות חיצוניות, חכמות אפיקורסיות המתפשטות עכשו בארצנו הקדושה, על-ידי הערב-רב, ונזכה על-ידי נרות חנכה להחדיר בלבות בנינו ובנותינו הטהורים את אורו יתברך, ונמשיך בהם חשק, שיכנסו ללמד בישיבות הקדושות, כי נרות חנכה מאירים את האור התורה הקדושה בתוך לבות נשמות ישראל. ועל-כן בזה שתזוהרו מאד להדליק נרות חנכה, והילדים הבנים והבנות, ישאלו אתכם: "מה הם הנרות?" ותספרו להם, אשר היונים רצו להתגבר עלינו, ולהחשיף את עינינו, ולעקר אותנו מדת תורתנו הקדושה, ולהעבירנו על דתנו, וקמו נגדם החכמים והצדיקים האמתיים, ובנו ישיבות קדושות, ואספו את ילדי ישראל, ולמדו עמהם התורה הקדושה, על-ידי-זה תכנס גם בהם תשוקה להכניס לישיבות הקדושות שלומדים תורה, ותאיר להם האמונה הקדושה, אשר על-ידי-זה נזכה לגאלה שלמה, על-ידי ביאת משיח צדקנו.

ה.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי בימי חנכה הקדושים נפתחים אורות עליונים להאיר בעולם, ומי שזוכה לכטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, אזי זוכה בעת הדלקת נרות חנכה, שנמשך עליו האור הגנוז והצפון הזה, שרואים בו מסוף העולם ועד סופו; כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם צומח, חי מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, והוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, ומה שאין האדם זוכה לראות את כל זה, הוא מצד גלותנו, שחרב בית-מקדשנו, אשר שם היה האור בגלוי, וכן על-ידי שהתפשטו היונים, שהם כלל החכמות החיצוניות שלומדים בעולם, והערב-רב מושלים עלינו, והמתיונים למיניהם בודים כל מיני שטיות וכל מיני שקרים נגד דעת האמונה הקדושה, דת תורתנו הקדושה, ועל-ידי שפוערים את פיהם הטמא נגדו יתברך ונגד התורה הקדושה ונגד כל הקדוש לעם ישראל, אשר מכל זה נחשכות עיניהם של ישראל, שאינם זוכים לראות את אמתת מציאותו יתברך, וכל מה שמתגברים ומתפשטים היונים בכל דור ודור, על-ידי החכמות החיצוניות שלהם, על-ידי ספריהם ועתוניהם

וְכָלִי הַתְּקַשְׁרֵת שְׁלָהֶם, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲלָם וְנַחֲשָׁךְ הָאֹר לְגַמְרֵי.
 אָבֵל בְּזֶה שְׁנֹזְכָה לְהַדְלִיק בִּימֵי חֲנֻכַּה הַקְּדוּשִׁים אֶת גְּרוֹת
 הַחֲנֻכָּה, בְּזֶה נִכְנָסֵת בְּנוֹ תִקְוָה עֲצוּמָה לְהַתְּבוּנָן בְּאֹר אֵין
 סוּף שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מֵאִיר לָנוּ בִּימֵי חֲנֻכַּה הַקְּדוּשִׁים, וְהוּא
 בָּא אֶל דְּלִתּוֹתֵינוּ, אֶל חִלּוֹנוֹתֵינוּ, שְׁאָנוּ זֹכִים אָז לְהַתְּבוּנָן
 בְּגֵרוֹת הַקְּדוּשִׁים, בְּאֹר הַגָּנוּז, אֵיךְ שֶׁהִפֵּל לְכָל דְּמִיּוֹן, וְכָל
 הַיּוֹנִים וְהַלְּבָלָרִים הַטְּמֵאִים וְכָל כְּלֵי הַתְּקַשְׁרֵת שֶׁל חֲכָמֵי
 יוֹן וְהַמְתִּיּוֹנִים לְמִינֵיהֶם, הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, וְכֹלֶם זֶה־מָה
 אַחַת שְׁעוֹשִׂים שְׁטִיפֵת מַח לְהַמּוֹן הָעָם, לְעַקֵּר מֵהֶם אֶת זֵיק
 הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלְהַרְחִיקֵם מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, רַחֲמָנָא
 לְצַלָן, שְׁכָל זֶה הוּא הַגְּלוּת שְׁאָנוּ סוֹבְלִים מְדוּר דוּר. לוּלִי
 שְׂרַחֵם וְחַמֵּל עָלֵינוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי הַחֲשָׁמוֹנָאִים
 שֶׁהֵם תְּלַמִּידֵי הַחֲכָמִים וְהַצְּדִיקִים וְרֵאשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת שֶׁבְּכָל דוּר
 וְדוּר, הַמְּאִירִים עֵינֵינוּ בְּאֹר הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְגַלוּת וּלְפָרְסָם
 לָנוּ אֶת אֱמֶתֶת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ נֶאֱבָדִים לְגַמְרֵי.

ועל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! דִּיקָא עַכְשָׁו, בְּעַת הַדְּלָקַת
 גְּרוֹת חֲנֻכָּה, תִּתְּבוּנְנוּ הֵיטֵב הֵיטֵב בְּגֵרוֹת, וְאֵז אִיר עֲלֵיכֶם אֹרוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאוּ אֵיךְ שְׁאֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבֵינוּ
 שְׁבִשְׁמִים, וְכַשְׁצְרִיכִים אֵיזוֹ יְשׁוּעָה, עַקֵּר הָעֲצָה לְבוֹא אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וְלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַן לוֹ יִתְבָּרֵךְ

תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל הָעֵבֶר, וְזֶה יִתֵּן לָנוּ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְבַקֵּשׁ
 וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן עַל לְהִבָּא; כִּי יָמֵי חֲנֻכַּה הַקְּדוּשִׁים הֵם
 גַּם יָמֵי תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, שְׂאֲנוּ נוֹתְנִים תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשָׁה-
 בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזַכֵּינוּ בְּתוֹךְ הַחֲשֵׁךְ וּבְתוֹךְ הַחֲשֵׁךְ וּבְתוֹךְ תַּקְרָף
 הַגְּלוּת לְהִתְקַיֵּם, וְאָף שְׂעָבַר עָלֵינוּ מִה שְׂעָבַר - מְרִירוֹת
 וְיִסּוּרִים, צָרוֹת וְהִרְפַּתְקָאוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַחֲזַקְנוּ מֵעַמְד
 בְּאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאָנוּ מַחֲזִיקִים בְּדַת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה,
 וְעַל-יָדֵי שְׂאֲנוּ נוֹתְנִים תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ בִּימֵי חֲנֻכַּה
 הַקְּדוּשִׁים, שְׂזוֹ תְּפִלַּת הַהֵלֵל, שְׂאֲנוּ מְהַלְלִים וּמְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ בִּימֵי חֲנֻכַּה, שְׂזֵה נוֹתֵן לָנוּ כַּחוֹת עֲצוּמִים, לְבַקֵּשׁ
 וּלְהִתְחַנֵּן עַל לְהִבָּא, שְׂיַחֲוֶס וְיִרְחַם עָלֵינוּ, וּכְכֹר יִבִּיא לָנוּ
 אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, שְׂהוּא יֵאִיר אֶת עֵינֵינוּ בְּכִלְלִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת
 וּבִפְרָטֵי פְּרָטִיּוֹת, וְאִזּוּ נִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּעֵינֵי הַבָּשָׂר שְׁלָנוּ, אֲשֶׁר
 הוּא יִתְבָּרַךְ מַחִיָּה וּמְהוָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַכֵּל
 מִתְּנַהֵג רַק כְּפִי דַעַת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכֶה
 לְהִתְבוּנֵן בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת בְּנְרוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְאִזּוּ יֵאִיר עָלָיו
 אֹר זֵיו הַשְּׂכִינָה!

ו.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר עַקֵּר מִצְוֹת נֵר

חֲנֻכַּה הִיא 'נֵר לְאִישׁ וּבֵיתוֹ', שֶׁרַק רֹאשׁ הַמְשַׁפָּחָה יִדְלִיק; כִּי בּוֹדָאֵי מֵאַחַר שֶׁעָקַר הַהִדְלָקָה הִיא רַק לְרְאוֹתָם בְּלִבָּד, וְלִהְסֵתְכַל עַל תַּקְּףָה הַנֶּס מִרְחוּק, עַל-כֵּן דֵּי בְנֵר אֶחָד לְאִישׁ וּבֵיתוֹ, כִּי כָל בְּנֵי הַבַּיִת יְכוּלִים לִהְסֵתְכַל עַל נֵר אֶחָד, וְלִהְתְּבוֹנֵן בּוֹ תַקְּףָה הַנֶּס, כְּדֵי שְׂיִתְעוֹרְרוּ וְיִתְחַזְּקוּ בְּעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי שְׂרׁוּאִים נִפְלְאוֹת אֹר הַתּוֹרָה, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִמְשִׁיף עֲלֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה וּבְכָל דּוֹר בְּכֻלְיֹתוֹ. אֵךְ הַמְהַדְרִים בְּמִצְוֹת, מְדֻלְיָקִים נֵר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, הֵינּוּ שְׂיִדְלִיק כָּל אֶחָד מֵהִלְדִּים בְּפָנָי עֲצָמוּ, כְּדֵי שְׂיִשִּׁים כָּל אֶחָד עַל לְבוֹ, שֶׁגַם עִמּוֹ בְּפִרְטִיּוֹת עוֹשֶׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וּמְאִיר לוֹ בְּטוֹבוֹ לְתוֹךְ דַּעְתּוֹ, שְׂיִתְעוֹרֵר מִשְׁנֵתוֹ עַל-יְדֵי נִפְלְאוֹת הַחֻסְדִּים וְהִישׁוּעוֹת שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ בְּפִרְטִיּוֹת בְּכָל יֵת; כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה שְׂטוּעִים בְּזֶה, שֶׁאֲפֹלוּ אִם הוּא אִישׁ כָּשֵׁר, וּמְשִׁים אֶל לְבוֹ לִהְתְּבוֹנֵן קֶצֶת בְּעֵצָם הַחֻסְדִּים, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר, וְיֵשׁ לָנוּ קִיּוֹם בְּגִלּוֹת כְּזוֹ מִכָּל הַצְּדָדִים, אֲבָל אֶךְ-עַל-פִּי-כֵן הוּא טוֹעָה בְּנִפְשׁוֹ, וְאֵינּוּ מְרַגֵּשׁ עַל עֲצָמוֹ בְּפִרְטִיּוֹת תַּקְּףָה הַנֶּס, מִחֻמַּת שְׂיִוְדַע בְּנִפְשׁוֹ מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו - נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמְכַאֲבִיו, עַל-כֵּן הוּא טוֹעָה בְּנִפְשׁוֹ, לוֹמֵר שְׂאִין אֹר הַתּוֹרָה, שְׂהִיא עָקַר יְשׁוּעָתָנוּ סְלָה, מִגִּיעַ גַּם אֵלָיו בְּפִרְטִיּוֹת, עַל-כֵּן 'הַמְהַדְרִין מְדֻלְיָקִין נֵר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד', כְּדֵי שְׂיִשִּׁים כָּל

אָחַד אֶל לְבוֹ, שְׁגַם אֵלָיו בְּפִרְטוּיֹת מְגִיעַ הָאוֹר, שְׁזָה בְּחִינַת הַנִּקְדוּת הַטּוֹבוֹת שְׁחוּטָף כָּל אֶחָד בְּכָל יוֹם, בְּפִרְט מַה שְׁזָכָה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת, וְלַחֲכָמִים הָאֱמֶתִיִּים שְׁבָכֵל דּוֹר, רַק שְׁהָאוֹר עֲדִין בְּבַחֲינַת (בְּרֵאשִׁית כב, ד): "וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מֵרַחֵק", אָף-עַל-פִּי-כֵן בּוֹדְאֵי הָאוֹר מְאִיר גַּם אֵלָיו בְּפִרְטוּיֹת. 'וּמְהֵרִין מִן הַמְהֵרִין מוֹסִיפִים וְהוֹלְכִים בְּכָל יוֹם', כִּי לֹא דֵי שְׁמַמְשִׁיף הָאָדָם הָאוֹר עַל עֲצָמוֹ בְּפִרְטוּיֹת, אָף-עַל-פִּי שֶׁהוּא מֵרַחֵק מְאֹד, אָף גַּם הוּא מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ בְּכָל יוֹם, כִּי מִי שֶׁהוּא חֲזָק בְּאֱמוּנָה, וּמְשִׁים אֶל לְבוֹ לְהִסְתַּכֵּל הֵיטֵב עַל נִפְלְאוֹת הַשֵּׁם שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם מְחֻדָּשׁ, בְּבַחֲינַת (אִיכָה ג, כג): "חֲדָשִׁים לְבַקְרִים רַבָּה אֱמוּנָתְךָ"; שְׁמַאֲמִין שֶׁהַחֲסִדִּים מִתְחַדָּשִׁים בְּכָל בִּקְרָה, כִּי "חֲסִדֵי ה' כִּי לֹא תִמְנֹו" (שִׁם), הוּא מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ לְהַמְשִׁיף הָאוֹר עַל עֲצָמוֹ בְּתוֹסֶפֶת אוֹרָה בְּכָל יוֹם; כִּי בְּאֱמֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ מְאִיר עֲלֵינוּ בְּכָל יוֹם בְּתוֹסֶפֶת אוֹר הַחֲסִדִּים וְהִישׁוּעוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת, עַל-יְדֵי כַח וְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים, בְּבַחֲינַת (מְשִׁלֵי ד, יח): "וְאֵרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נִגְהַ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם"; וְהוֹלֵךְ וְאוֹר דִּיקָא, שְׁבָכֵל עֵת מְאִיר בְּיוֹתֵר, וְאָף-עַל-פִּי שְׁאֲנוּ עֲכָשׁוּ בְּתַקְפָּה הַגְּלוּת בַּגּוֹף וּבַנְּפֶשׁ, אָף-עַל-פִּי-כֵן הָאוֹר הַגְּנוּז מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ בְּכָל יוֹם, שְׁמַשֵּׁם נִמְשַׁכֵּת הַתְּחַדָּשׁוֹת מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית שְׁבָכֵל יוֹם, "וּבִטּוּבוֹ מְחֻדָּשׁ בְּכָל

יום תמיד מעשה בראשית" וכו', "אור חדש על ציון תאיר"
 וכו'; כי בודאי השם יתברך יגמר את שלו, ועל-כן צריכים
 להאמין, שאפלו בתקף חשכת הגלות, אף-על-פי-כן האור
 מוסיף והולך, ויכול כל אחד במקומו להתקרב לאור הקדוש
 הזה, שהוא בחינת אור נר חנכה, שזכו צדיקי הדור לחזר
 ולהמשיך אור התורה, שלא תשכח לנצח. ועל-כן אף-על-
 פי שרחוקים מהאור מאד, ואסור להשתמש לאורו, כי אם
 לראותו בלבד, אף-על-פי-כן צריך כל אחד להדליק על עצמו
 האור בפרטיות, וגם להיות מוסיף והולך; כי באמת גם על
 כל אחד ואחד השם יתברך מוסיף אור חסדו וישעתו בכל
 יום. ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים! להזהר מאד מאד, שכל
 אחד מהילדים ידליק לעצמו נרות חנכה, ויוכלו להתבונן
 בעצמם גדל הנסים הנגלים שפבר עשה עמנו הקדוש-ברוך-
 הוא עד עכשו, ובודאי אנו זקוקים עכשו לנסים נגלים, נסים
 חדשים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא בקרוב. אשרי מי
 שזהר להדליק את נרות חנכה בתוך ביתו, באפן שיאיר גם
 לחוץ, שגם השכנים ועוברי דרך יזכו לראות את אורו יתברך
 המאיר בעת הדלקת נרות חנכה, שעל ידו נזכה לראות בנסים
 נגלים.

ז.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי עקר היסוד ביהדות הוא האמונה הקדושה, להאמין בו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה בלי שום חכמות של הכל. ועקר האמונה הקדושה היא להאמין בחדוש העולם, שהקדוש-ברוך-הוא מחדש את עולמו בכל יום מחדש, ואת זאת אי אפשר להשיג בשכל אנושי כלל, כי אם באמונה פשוטה כפי שקבלנו מאבותינו ורבותינו מדור דור. לא-כן אלו היננים והמתנינים, הרשעים, הכופרים והאפקורסים, הערב-רב - הם לועגים ומתלוצצים מכל זה, ומתגברים ומתפשטים בעולם עם חכמותיהם והבליהם וכופרים בו יתברך, ומחדירים את טמאת דעותיהם בתוך נשמות ישראל, על-ידי כלי התקשורת שלהם ועתונייהם המרים, ושאר מיני תכסיסים של הכל, שיש בכחם וברשותם, עלינו ללחם עמם, על-ידי חקי התורה הקדושה: להרבות ישיבות ובתי מדרשות קדושות, וללמד עם ילדי ישראל התורה הקדושה, אשר על זה מרמזת בחינת חנכה, כי חנכה הוא לשון חנוך והתחלה והתחדשות, הינו שעל-ידי מצות גרות חנכה זוכים להאמין בהתחלה ובהתחדשות הראשונה, דהינו בחדוש העולם, שהשם יתברך ברא עולמו יש מאין המחלט, שזה עקר האמונה שזוכים על-

יְדֵי נֵר חֲנֻכָּה; כִּי הָאֹר שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁבְעַת יָמֵי בְּרֵאשִׁית הָיָה הָאָדָם צוֹפֵה בּוּ מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, הֵינּוּ שֶׁבְּאֹר הַגְּנוּז הַזֶּה הָיוּ יְכוּלִים לְהִסְתַּכֵּל וּלְהַשִּׁיג מִקְצֵה וְעַד קֶצֶה, מִקְצֵה הָרֵאשׁוֹן – שֶׁהוּא חֲדוּשׁ הָעוֹלָם בְּתַחֲלַת הַבְּרִיאָה הַזֹּאת, עַד קֶצֶה הָאַחֲרוֹן, שֶׁהוּא חֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֶתִיד, כִּי הָא בְּהָא תְּלִיא; אֲךָ רָאָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁאֵין הָעוֹלָם כְּדַאי לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ, עָמַד וּגְנוּזוּ לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לָבוֹא; הֵינּוּ שֶׁעֲכָשׁוּ אֵין מִי שִׁישִׁיג אֶת הָאֹר הַגְּנוּז הַזֶּה, כִּי אִם הַצַּדִּיקִים שֶׁמְקַבְּלִים נְבוּאָה וְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ מִשָּׁם, מִבְּחִינַת הָאֹר הַגְּנוּז הַזֶּה, וְהֵם מִמְּשִׁיכִים בְּכָל הָעוֹלָם אֹר הָאֱמוּנָה – לְהֶאֱמִין בְּחֲדוּשׁ הָעוֹלָם בְּאֱמוּנָה לְבַד, כִּי עֲכָשׁוּ שֶׁנִּגְנוּז הָאֹר, אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג חֲדוּשׁ הָעוֹלָם בְּדַעַת, כִּי אִם בְּאֱמוּנָה בְּלְבַד, שֶׁמְקַבְּלִים מֵהַצַּדִּיקִים הַקָּדוֹשִׁים, שֶׁזּוֹכִים לִיְנוֹק מֵהָאֹר הַגְּנוּז הַזֶּה. וְזֶה אָנוּ זּוֹכִים עַל-יְדֵי הָאֹר הַקָּדוֹשׁ שֶׁל נֵר חֲנֻכָּה, כִּי מִשָּׁם אָנוּ מְדַלִּיקִים הַנֵּר חֲנֻכָּה, מִבְּחִינַת אֹר הַגְּנוּז לְצַדִּיקִים, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה אָנוּ זּוֹכִים לְאֱמוּנָה בְּחֲדוּשׁ הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁנִּבְרָא בְּשִׁבְעַת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצֻמוֹ לְחֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֶתִיד, שֶׁהוּא יוֹם הַשְּׁמִינִי הַנִּקְרָא 'עֲלָמָא דְאַתִּי', שֶׁהוּא סְפִירַת הַבֵּינָה כְּפִדּוּעַ, וְזֶה שְׁמוֹנַת יָמֵי חֲנֻכָּה, שֶׁמְדַלִּיקִים וּמְשִׁיכִים הָאֹר הַגְּנוּז, וְשֶׁהָיוּ צוֹפִים בּוֹ מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, הֵינּוּ מִבְּחִינַת

חדוש העולם של תחלת הבריאה, שכלול בשבעת ימים, שהם שבעת ימי הבנין, שבעת ימי בראשית, עד שנזכה על-ידי-זה לחדוש העולם שלעתיד, שהוא יום השמיני; כי גם עכשו שנגזז האור, אף-על-פי-כן אנו זוכים לקבל משם, על-ידי האמונה שממשיכים בנו צדיקי האמת בעלי רוח-הקדש אמתית, שזכו לינק מהאור הגנוז הזה, שזהו נר חנכה, ועל-פן הם ל"ו גרות בכל שמונת ימי החנכה, כנגד ל"ו צדיקים שבכל דור, שזוכים להסתכל באספקלריא המאירה, כי זהו עקר נר חנכה, כדי להמשיך אור הצדיקים האמתיים, שזוכים לבחינת נבואה ורוח-הקדש אמתית באספקלריה המאירה, כדי שנזכה על-ידי-זה לאמונה שלמה. וזה ענין נר חנכה, שאסור להשתמש לאורו, שאסור להתקרב להצדיק בשביל שמושי חל כנהוג עכשו, בעוונותינו הרבים רק עקר ההתקרבות תהיה בשביל השם יתברך, כדי לזכות לאמונה שלמה. ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים! לאחז בצדיקים האמתיים שבדור הזה, ותלכו אליהם תמיד, ותתפרדו מכל פועלי און, מערב-רב ומהמתיונים שבדור הזה, והחכמים האמתיים יאירו בכם את אור האמונה הקדושה, שתזכו להאמין בחדוש העולם. ואל כל זה זוכים על-ידי נר חנכה, אשרי מי שנזהר להדליק גרות חנכה!

ח.

בני ובנותי היקרים! ראו להזהר מאד בהדלקת נר חנכה, אשר הוא מתנה מהקדוש-ברוך-הוא, שנתן לנו מצוה יקרה זו דיקא בחשך הגלות, להחיותנו על כל מה שעובר עלינו, כי בזה שאנו מדליקים את נרות חנכה אנו מגלים שהקדוש-ברוך-הוא לא הסתיר את פניו מאתנו, ועדין יש לנו תקוה גדולה לתקן את הכל, ואפלו שכבר נפלנו במקום שנפלנו, ונכשלנו במה שנכשלנו, וירדנו במקום שירדנו, ונתלכלכנו במה שנתלכלכנו, עדין אורו יתברך אתנו, כי על זה מרמזים נרות חנכה, שאפלו האדם נמצא בתכלית החשך והאפלה, ונדמה לו כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו, וכאלו אף פעם לא יושע מרב צרותיו ויסוריו ובלבוליו והרפתקאותיו שעוברים עליו, עם כל זה עליו לדעת, שאסור להתיאש בשום פנים ואפן כלל. כי הרי אנו מדליקים נרות חנכה בתקף החשך והאפלה, ואנו מאירים על עצמנו ערבות נעימות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך, כי על זה מרמזים נרות חנכה, שמצוה להדליקם דיקא בעת צאת הכוכבים, בשעה שנעשה לילה. וכל זה לרמז לנו, שאף שאנו נמצאים בתקף חשך הגלות, ועובר עלינו בכלליות צרות ויסורים, גזרות מהיננים והמתנינים ומהערב-רב, הפוערים את פיהם נגדו יתברך

וּנְגַד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּנְגַד כָּל הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּגְזֵרִים
עָלֵינוּ כָּל מִיַּי גְּזֵרוֹת רְעוֹת, וְכֵן בַּפְּרָטִיּוֹת עוֹבֵר עָלֵינוּ כָּל
מִיַּי צְרוֹת וְיִסּוּרִים מִבֵּית וּמְחוּץ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, קְטָנוּת וְדַחְקוֹת,
חֻבוֹת וּמְרִיבוֹת יְרִידוֹת וּבִלְבוּלִים, עִם כָּל זֹאת אָנוּ מְדַלִּיקִים
אֶת נְרוֹת הַחֲנֻכָּה בְּבֵיתֵנוּ דִּיקָא, וּמְאִירִים לְעַצְמָנוּ וְלְאַחֵרִים,
לְגִלוֹת אֲשֶׁר עֲדִין הוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא אִתָּנוּ, כִּי הֲלֹא הָאוֹר מְאִיר
בְּתוֹךְ בֵּיתֵנוּ, וְעַל-כֵּן אֵין מָה לְהִתְיַאֵשׁ כָּלֵל, כִּי בּוֹדָאי בֹּא יָבוֹא
מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִגְאָלְנוּ בְּכֻלְיָנוּת וּבַפְּרָטִיּוֹת, וְנִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ
עַל עַצְמָנוּ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת זִיו, חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְנִזְכָּה לְהִגָּאֵל בְּגִאֲלָה שְׁלָמָה.

עַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עַכְשָׁו בַּעַת הַדִּלְקַת נְרוֹת
חֲנֻכָּה, רְאוּ לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמְכֶם בְּכָל מִיַּי אִפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם,
וְתִשְׁמְחוּ מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקְכֶם, שְׁנִבְרַאתֶם מְזֵרַע יִשְׂרָאֵל,
וְאַתֶּם מְאֻמְיָנִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּאֱלֻקִּים חַיִּים וּמְלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בּוֹדָאי כְּדָאִית זְכוּת הַמְצִיָּה הַנּוֹרְאָה הַזֹּאת שֶׁל הַדִּלְקַת נֵר
חֲנֻכָּה לְהָאִיר מְזֻלְכֶם, וְתִזְכּוּ לְצִאת מִן הַמְצַר אֶל הַהֲרַחֲבָה,
וְיִתְרַחֵב לְכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִזְכּוּ לְכָל טוֹב אֲמִתִּי
וְנִצְחִי.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

סדר ההדלקה

טוב לומר זאת קדם הדלקת נרות חנכה:

הריני מקשר עצמי בהדלקת נר חנכה לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר חנכה.**

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,
שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.**

בלילה הראשון מוסיף:

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.**

הנרות הללו אנו מדליקין, על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, על ידי כהניך הקדושים. וכל שמונת ימי החנכה הנרות הללו קדש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם, אלא לראותם בלבד, כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך.

מָעוֹז צוֹר יִשׁוּעָתִי, לֵךְ נֹאֶה לְשִׁבְחָה,
תִּכּוֹן בֵּית תְּפִלָּתִי וְשֵׁם תּוֹדָה נִזְבַּח.
לַעֲת תִּכְיִן מִטְּבַח, מִצָּר הַמְּנַבַּח,
אֹז אֲגַמּוֹר, בְּשִׁיר מְזֻמּוֹר, חֲנֻכַּת הַמְּזֻבָּח.

רְעוֹת שְׂבָעָה נִפְשֵׁי, בִּיגּוֹן כַּחֵי כֹלֵה,
חַיֵּי מְרֹרוֹ בְּקוֹשֵׁי, בְּשַׁעֲבוֹד מַלְכוּת עֲגָלָה,
וּבְיָדוֹ הַגְּדוּלָּה, הוֹצִיא אֶת הַסְּגָלָה.
חַיֵּל פְּרָעָה, וְכָל זָרְעוֹ, יִרְדּוּ כְּאֶבֶן בַּמַּצּוּלָה.

דְּבִיר קִדְשׁוֹ הִבִּיאֲנִי, וְגַם שֵׁם לֹא שָׁקַטְתִּי,
וּבֵּא נוֹגֵשׁ וְהַגְּלֵנִי, כִּי זָרִים עֲבַדְתִּי.
וַיִּיז רַעַל מִסַּכְתִּי, כַּמַּעֲט שֶׁעֲבַרְתִּי,
קֶץ בְּכָל, זָרְבָּכָל, לְקֶץ שְׂבָעִים נוֹשְׁעָתִי.

כְּרוֹת קוֹמַת בְּרוֹשׁ, בְּקֶשׁ אֲגָגִי בֶן הַמְּדַתָּא,
וְנִהְיֶתָה לוֹ לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ, וּגְאֹתוֹ נִשְׁבַּתָּה.
רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׂאֵת, וְאוֹיֵב שָׂמוּ מַחִיתָ,
רַב בְּנָיו וְקַנְיָנָיו, עַל הָעֵץ תָּלִיתָ.

יְוָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי, אֲזִי בִימֵי חֲשָׁמָנִים,
וּפְרָצוּ חוֹמוֹת מַגְדְּלִי, וְטַמְּאוּ כָל הַשְּׂמָנִים.
וּמְנוֹתָר נִקְנָקְנִים, נַעֲשֶׂה גַם לְשׁוֹשָׁנִים.
בְּנֵי בִינָה, יְמֵי שְׂמוֹנָה, קָבְעוּ שִׁיר וְרַנְּנִים.

חֲשׁוּף זְרוּעַ קִדְשֶׁךָ, וְקָרַב קֶץ הַיִּשׁוּעָה,
נִקֵּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ, מֵאֲמַה הִרְשָׁעָה,
כִּי אֲרַכָּה לָנוּ הַשָּׁעָה, וְאִין קֶץ לִימֵי הָרַעָה.
דַּחַה אֲדַמּוֹן בְּצַל צִלְמוֹן, הֶקֶם לָנוּ רוּעָה שְׂבָעָה.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלֵיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצִלָּחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֵמָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֻדוֹ, תְּקֵנוּ, גְּלוּ וְצוּהוּ לְפִרְסְמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנוּ

רְבֵי נַחֲמֵן מִבְּרִסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרִסְלָב

עֵיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נָשׂוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יי לו עוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְלוּ עֲצָמַי בְּשִׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדָךְ נִהְפֶּךָ לְשׂוֹדֵי בַחֲרַבְנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כְּסִיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי וְאַתָּה נְשִׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצָּא רַק לְשִׁטְף מִיָּם רַבִּים אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פֶלֶט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרוֹךְ בְּדַרְךָ זֶה תִּלְךָ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הִבִּין בְּמַתָּג וְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרַשָּׁע וְהַבּוֹטָח בִּי חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִּי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יְשָׁרֵי לֵב:

מא א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יי: ג יי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יי יִסְעָדְנוּ עַל עַרְשׁ דְּרִי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכְתָּ בַחֲלִיו: ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יי חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ אֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שִׁנְאֵי עָלַי יַחֲשִׁבוּ רָעָה לִי: ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב: יא וְאַתָּה יי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חֲפֲצָתָ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תְּמַכֶּתָ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

1 אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כֹּאֵיל תַעְרַג עַל אַפְיָי מִיָּם
 בֶּן נִפְשֵׁי תַעְרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מִתִּי
 אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיְתָה לִי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמֹר
 אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי
 אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדָרִים עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה
 תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת
 פְּנֵיו: ז אֲלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֹחַ עַל בֶּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים
 מֵהַר מִצְעָר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ
 עָלַי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבִלְיִלָּה שִׁירוֹ עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי:
 י אוֹמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא
 בְּרִצָּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב
 מֵה תִשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
 יְשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֵלֵי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמר
 את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג
 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי
 יגורו עלי עיזים לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירוצון ויכוּננו
 עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה
 לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו
 ככלב ויסובבו עיר: ח הנה יביעון בפייהם חרבות בשפתותיהם כי מי
 שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: י עזו אליך אשמרה

תקון הפללי

כט

כי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשררי: יב
אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגגנו אדוני: יג
חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו: יד
כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ
סלה: טו וישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: טז המה יניעון לאכל
אם לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי הית
משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי
אלהי חסדי:

עז * למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי אל אלהים
ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי
לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא
אדבר: ו חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה
עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנח אדני ולא יסיף
לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות
אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא שנות ימין עליון:
יב אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: יג והגיתי בכל פעלך
ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים:
טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך: טז גאלת בזרוע עמך
בני יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו
תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חצציה יתהלכו: ט

קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים
 דרפך ושכילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: כא נחית כצאן עמך
 ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי עלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו
 למאור פניך: ט כי כל מינו פנו בעברתך עלינו שנינו כמו הגה: י
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב
 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך
 והדרך על בניהם: יז יהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז

תקון הפללי

לא

הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ה זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו
 מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח
 עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא
 רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר
 יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת
 יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
 לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא
 ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
 מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה
 עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ
 חם: כח שלח חשך ויחשך ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם
 לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא
 אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד אש להבות
 בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה
 וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו
 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין
 בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט
 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים
 ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את

דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו:
 מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו
 ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
 ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי
 שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי
 על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז
 זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו עד היסוד בה: ח
 בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל
 וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במגים ועוגב: ה הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ילא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

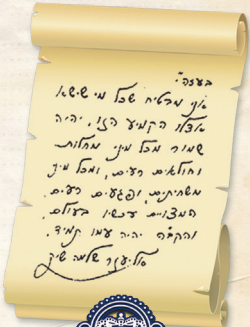
מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברסלב סיטי" בכתובת:
www.breslevcity.co.il הקמיע"

**המקור
זהו
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?!

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלה, לד, רטב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666